

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. év május 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 15.B.51/2011/34. számú ítéletét az I. r. és a III. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

Az I. r. vádlottal szemben a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzi.

A III. r. vádlottal szemben 15.000,- (tizenötezer) Ft erejéig vagyonekmozgást alkalmaz.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r., a III. r., valamint a VI. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy az I. r. vádlott személyi igazolványának száma megjelölve; a III. r. vádlott személyi igazolványának száma megjelölve.

A VI. r. vádlott állandó bejelentett lakóhelye megjelölve.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. év július hó 23. napján kihirdetett 15.B.51/2011/34. számú ítéletében az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. befolyással üzérkedés büntetésében /Btk.256.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pont/, 3 rb. hivatali visszaélés büntetésében /Btk.225.§/, 1 rb. magánokirat-hamisítás vétségében /Btk.276.§/, és 2 rb. vesztegetés büntetésében, mely cselekményeket egy esetben mint társtettes, egy esetben pedig mint bűnsegéd valósított meg /Btk.250.§ (1) és (3) bekezdés/.

Ezért őt a bíróság - halmazati büntetésül - kettő év börtönbüntetésre, három év közügyektől eltiltásra és 50.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, egyben az I.r. vádlottal szemben 90.000 forint vagyonekmozgást rendelt el.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Rendelkezett még az elsőfokú bíróság a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén kötelezően követendő átváltoztatási eljárásról is.

A III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki az elsőfokú bíróság 1 rb. hivatali vesztegetés büntetében /Btk.250.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont/, amiért őt nyolc hónap - végrehajtásában kettő év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A Budapest Környéki Törvényszék a III.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

A VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. vesztegetés büntetében /Btk.250.§ (1) bekezdés/, amiért őt megrovásban részesítette.

Az elsőfokú bíróság ítélete a II.r., a IV.r., az V.r., a VII.r., valamint a VIII.r. vádlottak vonatkozásában - jogorvoslat hiányában - kihirdetésekor, a 2012. év július hó 23. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője enyhítésért, a III.r. vádlott és védője felmentésért, míg a VI.r. vádlott és védője ugyancsak felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2012. év október hó 31. napján kelt BF.600/2009/3. számú átiratában az I., III., és VI.r. vádlottak, valamint védőik által előterjesztett fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

Átiratában rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást. A szükséges és lehetséges körben a bizonyítékokat beszerezte, azokat a tárgyalás anyagává tette, illetve iratszerűen rögzítette. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék megfelelően megindokolta, hogy a vádlotti nyilatkozatokkal szemben mely bizonyítékokat és miért vett figyelembe a tényállás, valamint a bűnösség megállapításánál. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Az általa megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§-ában írt hiányosságoktól.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a terükre rótt bűncselekményeket is. A terheltekkel szemben alkalmazott joghátrány nemének és mértékének meghatározásakor figyelemmel volt a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára, a bűnösségük fokára, továbbá az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre, ezért a Fellebbviteli Főügyészség a büntetések enyhítésére nem látott lehetőséget. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A III.r. vádlott meghatalmazott védője fellebbezését írásban is megindokolta. Ebben rámutatott, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés a) pontja értelmében megalapozatlan, mert a tényállás nincs felderítve. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be.352.§ (1)-(3) bekezdései szerint állapítsa meg a helyes tényállást és fenti törvényhely (1) bekezdés b) pontja alapján mentse fel II.rendű vádlott neve vádlottat.

A védő írásbeli fellebbezésének lényege szerint a III. tényállási ponttal érintett a III.r. vádlott vonatkozásában több tényállási elem is hiányzik, mert az elsőfokú bíróságnak nem sikerült maradéktalanul feltárnia a történeti tényállást. A védő vitatta, hogy a III.r. vádlott vezető beosztású hivatalos személy volt, és hiányolta a Budapest Környéki Törvényszék ítéletéből azt a jogszabályi hivatkozást, amely alapján a III.r. vádlott hivatalos személynek illetve vezető beosztású hivatalos személynek minősül. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben rögzített azon megállapítás, hogy a III.r. vádlott bizonyos időszakokban helyettesítette az osztályvezetőt, nem elegendő adat annak megállapításához, hogy a III.r. vádlott vezető beosztású hivatalos személy volt. Sérelmezte továbbá, hogy a helyettesítés nem feltétlenül jelenti azt, hogy a helyettes irányítási feladatokat is elláthat, ezért továbbra is vitatta, hogy a III.r. vádlott vezető beosztású hivatalos személynek minősült a bűncselekmény elkövetésének időpontjában.

A védő írásbeli fellebbezésében arra is rámutatott, hogy a törvényi tényállás szerint a jogtalan előnynek kapcsolatban kell állnia a hivatalos személy működésével, ennek bizonyítására az elsőfokú eljárás során nem került sor, mert az ítélet nem tartalmaz megállapítást arra vonatkozóan, hogy a III.r. vádlott mely tevékenységével kapcsolatban látta megállapíthatónak a vesztegetés büntettét a Budapest Környéki Törvényszék.

Az elsőfokú ítéletben megállapított történeti tényállás szerint a III.r. vádlott a bűncselekményt a jogtalan előny elfogadásával követte el, úgy, hogy az I.r. vádlott egy csomagban pénzt hagyott 1. sz. tanúnál a III.r. terhelt részére, aki a csomagot át is vette. A védői álláspont szerint e megállapításokat az elsőfokú bíróság bizonyítékokkal nem támasztotta alá, nem indokolta, a fenti ténymegállapításai feltételezések és ellentétesek az iratok tartalmával.

A III.r. vádlott védője rámutatott, hogy a csomagban történő pénz átadást az elsőfokú bíróság kizárólag az I.r. vádlott egy később módosított vallomására alapozta, melyet utóbb a fent megjelölt terhelt tagadott. A védelem ezzel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy ilyen körülmények között kétséget kizáróan nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése és az ítéletében levont következtetések illetve feltételezések nem helyettesíthetik a minden kétséget kizáró büntetőjogi bizonyosság eljárásjogi törvényben rögzített követelményét.

A III.r. vádlott védője azt a tényt sem látta bizonyítottnak, hogy a III.r. vádlott megkapta a részére leadott csomagot, amelyből azt a következtetést vonta el, hogy ha még lenne is bizonyíték arra, hogy a csomagban jogtalan előny volt a III.r. vádlott számára, még akkor sem lenne bizonyítható, hogy azt a III.r. vádlott megkapta. Az ide vonatkozó lehallgatási anyag a védelem álláspontja szerint nem bizonyítja azt, hogy az érintett vádlottak a telefonban egy olyan csomagról beszélnek, amely pénzt tartalmaz, és amely a jogtalan előny tárgyát képezi.

A fentiek alapján a III.r. vádlott védője kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem teljesítette indokolási kötelezettségét, továbbá a Budapest Környéki Törvényszék ítéletének tényállása hiányos és iratellenes. A bűnösség megállapítására úgy került sor,

hogy kétséget kizáróan nem bizonyítható tényállási elemeket tartalmaz az ítélet, és az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Be.4.§ (2) bekezdésében alapelvi szinten rögzített szabályt.

A védő támadta a titkos információ gyűjtés eredményének a büntetőeljárásban történő felhasználhatóságát is. Álláspontja szerint a rögzített hanganyag a III.r. vádlott személyes vonatkozásában nem használható fel, mert nem valósult meg a Be.206/A.§ (3) bekezdésében rögzített kritérium.

Végezetül a védő felhívta a figyelmet az I.r. vádlott különböző vallomásainak ellentmondásosságára, amelyek már önmagukban is megkérdőjelezzik e terhelt szavahihetőségét. A fentebb kifejtettek szem előtt tartásával a védő végső soron a III.r. vádlott felmentését szorgalmazta.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az I. r. vádlott védője rámutatott, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tartotta be maradéktalanul az eljárásjogi szabályokat, mert a vádkiterjesztés ellenére nem napolta el a tárgyalást, illetve ennek lehetőségéről az érintetteket nem nyilatkoztatta meg.

Támadta a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságát, amelyet azzal indokolt, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított bűncselekmények közül a legkorábbinak az elkövetési ideje a 2007. év szeptember hó 12-13.napjai voltak, ehhez képest a feljelentés 5 hónappal későbbi, amely jogilag nem igazolható. A védő hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság e tárgyban kiadott kollégiumi véleményére, melynek alapján ismételten arra a következtetésre jutott, hogy a nyomozó hatóság megszegte a Be.-ben rögzített haladéktalanság követelményét.

Az I. r. vádlott bűncselekményeinek jogi minősítését illetően rámutatott, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által rögzített irányadó történeti tényállás alapján nem állapítható meg az I.r. vádlott vonatkozásában a rendszeres haszonszerzésre törekvés, ennél fogva értelemszerűen nem áll meg a terhelt esetében az üzletszerű elkövetés.

A büntetés kiszabása körében azt hangsúlyozta, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlottat pénzmellékbüntetésre is ítélte, mert a terheltnek nincs kellő jövedelme és vagyona, amely e büntetés alkalmazását lehetővé tenné.

Összességében a védő az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. Alternatív indítványként az elsőfokú ítélet megváltoztatását szorgalmazta azzal, hogy az I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények esetében mellőzze az üzletszerűséget, mint minősítő körülményt, az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést próbaidőre függessze fel, illetve mellőzze a pénzmellékbüntetés kiszabását is.

A III. r. vádlott védője perbeszédét a korábban már részletezett írásbeli fellebbezésével egyezően adta elő.

A VI. r. vádlott védője perbeszédében rámutatott, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás védenca vonatkozásában több helyen megalapozatlan, mert részben iratellenes, illetve részben helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz. Álláspontja szerint a VI. r. vádlottat terhelő lehallgatási anyag nem bizonyítja azt a tényt, amelyet a Budapest Környéki Törvényszék az ítéletében megállapított, nevezetesen, hogy VI.r. vádlott elfogadta a vesztegetési pénzt a telefonbeszélgetés során. A VI. r. vádlott védője is hivatkozott az I.r. vádlott ellentmondásos nyilatkozataira, és végeredményben arra a következtetésre jutott, hogy a VI.r. vádlott felelőssége büntetőjogi bizonyossággal nem állapítható meg, ezért védenecének felmentését indítványozta.

Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot, míg a III. r. terhelt nem élt a felszólalás lehetőségével. A VI. r. vádlott azt hangsúlyozta, hogy bűncselekményt nem követett el, azóta is rendőrként dolgozik.

A védelmi perorvoslatok közül kizárólag az I. r. vádlott és védőjének fellebbezése alapos, azonban az is csak részben.

Az I., III. és VI. r. vádlottak, valamint védőik fellebbezése folytán a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 349. § (1) bekezdése szerinti terjedelemben - csak a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozóan - bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, egybevetette, mérlegelte. Az általa megállapított tényekből további tényekre is helyesen következtetett.

A Fővárosi Ítéltábla az eljárási szabályok vizsgálata körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást megismételte, mert a tanács tagjainak összetételében változás történt. Ez a megismétlés törvényes volt és mindenben megfelelt az eljárási jogi rendelkezéseknek. A vallomásokat megtagadó vádlottak korábbi nyilatkozatait felolvasással tette az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás anyagává, de ezt meghaladóan is felolvasta és bizonyítékként értékelte az eltérő vagy vitatott vallomásrészleteket.

A titkos információgyűjtés eredményét is a tárgyalás anyagává tette az erről készült kivonatok ismertetésével, illetve a hangfelvételek meghallgatásával. E körben meg kell jegyezni azt is, hogy törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor megvizsgálta a titkos információgyűjtés keretében beszerzett anyagok felhasználhatóságát, és ennek eredményeként azok törvényessége mellett foglalt állást.

E körben az elsőfokú ítélet 13. oldalának 2. bekezdése csak annyiban szorul kiegészítésre, hogy a Fővárosi Bíróság Elnöke a 2008. év február hó 28. napján kelt T.El.009/2008. számú igazolása azt tartalmazta, hogy az I.r. vádlott r.ftörm. által

használt 06/70/361-5935. hívószámú mobiltelefonon továbbított közlés tartalmának megismerésére és technikai eszközzel rögzítésére a PKKB 2007. szeptember 7-én kelt 1.Ti.00374/2/2007. Tük. számú végzése alapján került sor a 2007. év szeptember hó 7. napjának 16 órája és 2007. év december hó 5. napjának 16 órája között, illetve a PKKB 2007. szeptember 26-án kelt 1.Ti.00374/5/2007.Tük. végzése alapján a 2007. év december hó 5. napjának 16 órája és a 2008. év március hó 2. napjának 16 órája közötti időszakban.

A titkos információgyűjtés céljaként hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette volt megjelölve.

Kiegészítésre szorul az elsőfokú ítélet e körben azzal is, hogy a Budakörnyéki Bíróság a 2008. év április hó 3. napján kelt T.2006.El.8/7/2. számú végzésével a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékként felhasználást engedélyezte.

Törvényesen került sor az időközben elhunyt 2. sz. tanú nyomozati vallomásának tárgyalási felolvasására is, ezen túlmenően a bizonyításhoz szükséges okirati bizonyítékok ismertetése is teljes körű volt.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, az csak kisebb kiegészítésre, pontosításra szorul a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja alapján az alábbiak szerint:

- Az elsőfokú ítélet 5. oldalának 6. bekezdése azzal egészítendő ki, hogy a vádbeli időszakban az I. r. vádlott főtörzsörmesterként teljesített szolgálatot.
- Az 5. oldal 9. bekezdése azzal egészítendő ki, hogy a III. r. vádlott rendőr századosként teljesített szolgálatot. 1993. január 29-től állt rendőri szolgálatban (bíróági iratok 28. alszámon fellelhető parancsnoki jellemzés).
- Az elsőfokú ítélet 6. oldal 1. bekezdésének utolsó előtti mondatát azzal egészíti ki a másodfokú bíróság, hogy a Budapesti Rendőr-főkapitány a 301/2120. számú parancsával függesztette fel a szolgálatból a III. r. vádlottat.
- Az elsőfokú ítélet 6. oldal 5. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a VI. r. vádlott rendőr századosként teljesített szolgálatot.
- Az elsőfokú ítélet 7. oldal 5. bekezdésének 3. sorában írt évszámot 2007-re helyesbíti.
- Az elsőfokú ítélet 9. oldal 9. bekezdésének 2. sorában szereplő évszámot ugyancsak 2007-re helyesbíti.
- (Ez utóbbi két kiegészítés azért indokolt, mert az adatkérő lap átadására nyilvánvalóan nem kerülhetett sor a 2008. év november hónapjában, mert akkor már mind az I. r., mint pedig a III. r. vádlottakat gyanúsítottként kihallgatták.)

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén elhangzottak alapján a vádlottak személyi körülményeit illetően a másodfokú bíróság az alábbi kiegészítéseket eszközöli:

- Az elsőfokú ítélet 5. oldalának 6. bekezdésében rögzíti, hogy az I. r. vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, felesége jövedelme 111.186,- Ft, egy 15 millió Ft értékű ingatlan tulajdonosa, továbbá havonta 15.300 Ft svájci frank

alapú kölcsöntartozást törleszt az OTP Bank Zrt. felé. Ezen kívül a Dunakanyar Takarékszövetkezetnek havonta 13.910,- Ft-ot törleszt.

- Az elsőfokú ítélet 5. oldalán 9. bekezdésében rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a III. r. vádlott jövedelme havonta 111.000,- Ft. Korábbi élettársi kapcsolata megszakadt, egy 16 millió Ft értékű lakás tulajdonosa, amely után törlesztő részletet fizet.
- Az elsőfokú ítélet 6. oldalának 5. bekezdését azzal egészíti ki a Fővárosi Ítéltábla, hogy a VI. r. vádlott tulajdonát képezi egy szentendrei családi ház mintegy 25-30 millió Ft értékben, szülői haszonélvezettel. Egy Skoda típusú személygépkocsija van, mely után havonta 18.000,- Ft-ot törleszt.

A fenti kiegészítésekkel és pontosításokkal az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már minden szempontból megalapozott, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság példamutató alaposággal és részletességgel tett eleget indokolási kötelezettségének is. Számot adott arról, hogy melyik bizonyítékot miért fogadott el és melyiket milyen okból nem látta elfogadhatónak. Iratszerűen, tényállási pontonként részletezve mutatta be a vádlotti nyilatkozatokat, illetve azok esetleges változásait. A vallomás változtatások okát igyekezett feltárni, és ezekkel kapcsolatban elfogadható, logikus és az egyéb bizonyítékokkal is összhangban álló indokokat adott. Ugyancsak tényállási pontonként jelölte meg a tanúk vallomásait és az okirati bizonyítékokat. Kiemelt figyelmet fordított a titkos információgyűjtés során beszerzett telefonlehallgatási anyagok tartalmára, azok releváns részeit ítéletében helyesen idézte, ezeket a vádlotti nyilatkozatokkal is összevetette és ezek alapján megalapozott és logikus következtetéseket vont le a tényállásban is rögzített tényekre.

Az I. r. vádlott a tényállás 6. pontjának kivételével valamennyi esetben elismerte a saját büntetőjogi felelősségét.

Az elsőfokú bíróság a tényállás 2. és 4. pontjai esetében kellő részletességgel foglalta össze az I. r. vádlott vallomásainak lényegét, és hogy azt milyen vádlott-társi nyilatkozatok, tanúvallomások és okirati bizonyítékok erősítették meg.

Helyesen vetette el 3. sz. tanú vallomását a 3. és 4. tényállási pontok tekintetében, miszerint ő nem adott át pénzt egyik esetben sem a II.r. vádlottnak. Ezt ugyanis valóban cáfolta mind az I.r., mind pedig a II. r. vádlottak egybehangzó vallomása.

A 3. tényállási pontnál meglehetősen részletesen és alaposan foglalkozott az I. r. vádlott különböző időpontokban tett vallomásaival, elsősorban a III. r. vádlottat terhelő, majd ezt megváltoztató részével. Ezeket vizsgálva helyesen állapította meg, hogy az ellentmondásokra az I. r. vádlott nem tudott elfogadható magyarázattal szolgálni. Ugyancsak részletesen bemutatta e tényállási pontnál a III. r. vádlott védekezését is.

Teljes mértékben egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete 15. oldalának 7. bekezdésében kifejtett azzal az álláspontjával, amikor a III. r. vádlott védekezésének elemzésekor, illetve az I. r. vádlott különböző, egymástól eltérő

vallomásainak egybevetésekor azt vizsgálta, hogy melyek azok, amelyek a többi bizonyítékkal - elsősorban a titkos információgyűjtés adataival - összhangban vannak és a logika szabályainak is megfelelnek.

Ennek során helyesen mutatott rá, hogy a vádlottak ügyészégi kihallgatásakor, illetve a lehallgatott telefonbeszélgetéseikben szóba sem került az Inside Kft.-nél végzendő másodállással kapcsolatos pénzmozgás. Részletesen idézte a lehallgatott beszélgetések tartalmát is, és ebből helyesen következtetett arra, hogy a III. r. vádlott védekezése nem fogadható el.

Ugyancsak alappal vetette el az I. r. vádlott terhelő vallomásai visszavonásának okát is. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú ítélet 16. oldal 4-6. bekezdéseiben erről írtakat.

Fityó András tanú vallomása ugyancsak cáfolta a III. r. vádlott védekezését, hiszen a tanú nem zárta ki, hogy az I. r. vádlott rajta keresztül küldött csomagot vagy borítékot a III. r. terheltnek. Mindezek alapján törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlott 2008. május 20. és 22. napjain tett gyanúsítottai vallomásait fogadta el.

A tényállás 5., 7. és 8. pontjainál is kellő részletességgel megindokolta, hogy az I. r. vádlott vallomását milyen egyéb bizonyítékok erősítették meg. Az indokolás e körben is teljes körű, az semmilyen kiegészítést nem igényel.

A tényállás 6. pontjánál ismét igen gondosan foglalkozott a bizonyítékok értékelésével, annál is inkább, mert mind az I. r., mind pedig a VI. r. vádlott tagadta a bűnösségét. Az I. r. terhelt vitatta, hogy bármilyen pénzmozgás szóba került volna. Azt viszont, hogy az V.r. vádlott kérésére beszélt volna a VI. r. vádlottal a helyszínelés elvégzéséről, az első két vallomásában elismerte azzal, hogy később elálltak ettől a felkéréstől, mert veszélyesnek tartották. A 2008. október 15-i vallomásában - és a tárgyaláson is - már tagadta, hogy a VI. r. vádlottal ilyen megbeszélést folytatott volna. A VI. r. terhelt, ugyanakkor végig tagadta a bűnösségét, vitatva, hogy bármilyen helyszínelésről beszélt volna. Azt elismerte, hogy az I. r. vádlott többször kereste őt telefonon, de ez építkezések őrzésével volt kapcsolatos, és 2007. decemberében sem fogadta el az I.r. vádlott ilyen irányú ajánlatát, mert bejelentett másodállása volt.

Az ellentétes tartalmú bizonyítékok, vádlotti vallomások összevetésekor, illetve a titkos információgyűjtés hanganyagaiból vont le következtetést arra, hogy melyik vádlotti nyilatkozat fogadható el.

Itt is pontosan idézte a lehallgatott beszélgetés tartalmát, ezekből a másodfokú bíróság álláspontja szerint is egyértelműen állást lehet foglalni abban, hogy miről is szóltak ezek a beszélgetések.

Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlott első két vallomását vette figyelembe, a megváltoztatott vallomásait, illetve a VI. r. vádlott védekezését pedig elvetette. Erre szolgált bizonyítékkul egyébként a V. r. vádlott vallomása is, aki csak azt tagadta, hogy kreált helyszínről lett volna szó.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság is bizonyítottanak látta valamennyi fellebbező vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásokat. A III. r. és a VI. r. vádlottak és védőik felmentést célzó fellebbezései ilyen körülmények között kizárólag az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadja, a vádlotti védekezések elfogadását célozza, ami megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban nem vezethetett eredményre.

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság az I., III. és VI. r. vádlottak bűnösségére, és cselekményeik minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jog szabályainak. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlottnál az üzletszerűséget is megállapíthatónak látta.

Az elsőfokú ítélet 22. oldalának 3. bekezdése annyiban szorul pontosításra, hogy az I. r. vádlott a tényállás 5. pontjában rögzített bűncselekményt követte el társtettesként.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a figyelembe vehető körülményeket majdnem teljes körűen feltárta, és azokat súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte. Ezek a körülmények azonban némi pontosításra szorúlnak.

A VI. r. vádlottnál nem értékelhető enyhítő körülményként a kifogástalan rendőri szolgálat, mert három esetben is fenytették korábban, ugyanakkor jutalomban, dicséretben nem részesült.

Egyik vádlottnál sem enyhít a büntetlen előélet, mivel rendőr vádlottak esetében ez alkalmazási feltétel.

Mindhárom vádlottnál további enyhítő körülmény az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett időmúlás is.

Az I. és III. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések arányban állnak az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, társadalomra veszélyességével, továbbá a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnösségük fokával és a feltárt bűnösségi körülményekkel. A belső arányosság követelményeinek is megfelelnek a kiszabott büntetések.

A VI. r. vádlottal szemben alkalmazott megrovás inkább enyhe, mintsem eltúlzott.

Az I. r. vádlottal szemben a törvényi minimumban megállapított tartalmú végrehajtandó szabadságvesztés, és az amellelt alkalmazott közügyektől eltiltás szükséges a Btk. 37. §-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez, annak enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

A III. r. vádlottal szemben kiszabott - végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés előzetes mentesítés mellett szintén alkalmas a büntetési célok elérésére.

Ugyanakkor a másodfokú bíróság osztotta a védői álláspontot abban a kérdésben, hogy az I. r. vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyai, anyagi körülményei nem indokolják és nem teszik lehetővé vele szemben a pénzmellékbüntetés alkalmazását, ezért a másodfokú bíróság az I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzmellékbüntetést mellőzte.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás 6. pontjában megállapította, hogy a III. r. vádlott 15.000,- Ft-ot kapott az I. r. vádlottól, és e cselekményével összefüggésben a felelősségét is megállapította vesztegetés büntetében. Elmulasztotta ugyanakkor vele szemben a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja kötelező alkalmazásával ezen összegre vagyonek Kobzás elrendelését. Ennek az intézkedésnek az alkalmazása nem sérti a súlyosítási tilalmat, ezért a másodfokú bíróság a III. r. vádlottal szemben a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja alapján 15.000,- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdésének felhívásával megváltoztatta, míg egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésében írtak alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. május hó 3. napján

. Németh Nándor s.k.. Magócsi István s.k.. Bartkó Levente s.k.

előadó bíró

a tanács elnöke

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 15.B.51/2011/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.381/2012/9. számú ítéletében írt változtatással a 2013. év május hó 3. napján jogerőre emelkedett és az I. r., a III. r., valamint a VI. r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és - a III. r. vádlott szabadságvesztésének kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2013. május hó 3. napján

Dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Weszely-Földvárszki Tünde
tisztviselő